

Canticum: kiemelt hangversenykórus

Morley Itt a vidám május! című művének címe adta a mottóját a Canticum kamarakórus minősítő hangversenyének a Tisza Szállóban. A kórus először kért országos minősítést, s hogy önálló hangverseny keretében, céljuk is kitűnt: a legmagasabb fokozatot elérni.

Bár közismertek sikereik, nem árt néhány fontosabb állomásukat felidézni. 1979-ben alakultak szegedi egyetemistákból és főiskolásokból. A maiak nagy része már nem diák — van közöttük orvos, tudományos kutató, zenetanár, általános iskolai tanár, óvónő —, négyen idén szereznek diplomát. Mostani szereplésük a 164. volt, gyakran szerepelnek a rádióban és a televízióban is. Az együttes számos elismerés birtokosa: egyebek között Nívó-díjat kapott 1980-ban és 1983-ban, legutóbb pedig a pécsi nemzetközi kamarakórus-fesztiválon az „ideális kamarakórus-hangzásért” különdíjat és a közönség díját nyerték el.

Hangversenyük első részében angol madrigálokat énekeltek rendkívül kiegyensúlyozott hangzással, stílusbiztonsággal. Különösen a melodikus elemeket oldották meg kitűnő zeneiséggel. A nagyszerűen megszólaltatott

művek közül is kiemelkedett **Pilkington: Bölcsődalának** tökéletes, átélt előadása. A második kórusblokkban XX. századi műveket hallottunk. Először **Hindemith Hat chanson R. M. Rilke verseire** című, rendkívül igényes kórusművét énekeltek, átgondolt zeneiséggel, Hindemith tárgyilagos szellemiségét sugárzóan. Igazi élményt nyújtott **Petrovics Emil-Németh Tibor Játsszik a szél és Karai József-József Attila Csodálkozás** című művének megszólaltatása is, igazolva, hogy otthonosak a mai magyar zeneszerzők világában. A blokk befejező száma, **Seiber Mátyás: Három képtelen dala**, külön zenei csemegének számít, hiszen Seiber Mátyást, a magyar származású angol zeneszerzőt kevésbé ismerjük. E mű előadása is csodálatos volt, talán — a zeneszerző személyiségét ismerve — színeiben lehetett volna rikítóbb, kevésbé fegyelmezett.

Harmadik blokkjukban a komoly zene és könnyűzene határterületéről válogattak, igazolva, hogy a zene bármely területén járatosak. Igazi felszabadult muzsikálást hallhattunk, a 12 jókedvű énekes megelégedett a minősítés felelősségéről, a

zsriról, a látszólag könnyű művek technikai nehézségeiről. A szünni nem akaró vastapsokat ráadászámok sorával köszönték meg. A jól összeállított műsort zene-történetileg kapcsolta össze a kórus két tagjának magas művészi értékű zongoraszó-lója. **Rozmann Zsuzsanna** Händel: g-moll szvitjének három tételét játszotta, amelyből a Sarabande előadása emelkedett ki, de nagy sikerrel Bizet Gyermekek játéka című művének megszólaltatása is **Illés Mária** és **Rozmann Zsuzsanna** előadásában.

Külön ki kell emelni az est főszereplőjét, a magát szerényen zenei vezetőnek nevező kiváló muzsikust, **Gyüdi Sándort**. Az ő gondolata volt a Canticum létrehozása; igényes személyi válogatással és gondos, aprólékos munkával jutottak el erre az igen magas művészi fokra. Teljesen megérdemelten kaphatták meg a zsűritől az elérhető legmagasabb minősítést, a „kiemelt hangversenykórus” fokozatot.

A forró hangulatú hangverseny után a kórus — régi tagjaival együtt — próbára indult, hogy másnap a megalakulás ötödik évfordulóját ünnepi hangversennyel köszöntsék.

Joó Ete

Újra civilruhában ...

Kiskunhalason, a határőrség kerületi parancsnokságán ünnepélyesen szereztek le a tényleges katonai szolgálatot lefűtő fiatalok. Újra civilruhába öltöztek, s munkába állnak. A magasabb egység törzsfőnöke, **Káta József** alezredes méltatta a leszerelők helytállását a szolgálatteljesítésben. A leszerelő katonák közül példamutató szolgálatteljesítést, a szocialista versenymozgalomban végzett eredményes munkájukért sokan előléptetésben, dicséretben és más elismerésben részesültek.

A leszerelők között volt **Oltványi Róbert** határőr is. Szívesen beszélt katonai élményeiről és szakmai munkájáról. Bevonulása előtt egy évet a Szegedi Sütőipari Vállalatnál dolgozott, gépkocsivezetőként. A baráti köre ajánlotta ezt a munkahelyet, mert ott jó a kollektíva, és aki jól dolgozik, azt erkölcsileg, anyagilag megbecsülik. A munkahelyvel kapcsolatos információk megfelelték a valóságnak. Hajnali öt órára ment be a vállalathoz, hogy mire az emberek vásárolni mennek, reggel mindenütt legyen friss péksütemény és kenyér. A gépjármű-előadó — fiatalember létere — szigorú rendet, fegyelmet követelt meg, ami tetszett az ifjú gépkocsivezetőknek. A határőrséghez bevonulás sem okozott különösebb gondot számára. Már a polgári életben megszokta a rendet, fegyelmet, a gépkocsivezetőszakmát is jól megtanulta. Az újonckiképzést követően személynévkocsira került, aminek nagyon megörült. A határőrségnél magasak az elvárások a katonákkal szemben, és ezt férfibecsületből teljesíteni akarta. Szolgálati idejében közel 40 ezer kilométert teljesített balesetmentesen. Aktívan bekapcsolódott a jól szervezett energiatakarékossági mozgalomba és számottevő eredményt ért el az üzemanyag-megtakarításban, a javítási



Csanádi István felvétele

Oltványi Róbert gépkocsival szolgálati útra indul, leszerelő előtt

költségek csökkentésében. Arra volt különösen büszke, hogy járművét egyszer sem kellett útról bevontatni, meghibásodás miatt. Nagy tapasztalatokat szerzett a szélsőséges időjárás körülmények között végzett vezetéstben, mert a határőröknek minden időben és körülmények között végezniük kell munkájukat. Oltványi Róbert számára a legnagyobb élményt katonai szolgálatának ideje alatt a nyílt, őszinte, elvtársias légkör, az emberséges bánásmód és a nagyfokú bizalom jelentette, amellyel a sorkatonákat előljáróik körülveszik. Gyakran érdeklődnek a fiatalok gondolatairól, problémáiról és azok megoldásában segítenek. Eredményes munkájáért többször részesült dicséretben és jutalomzabadságban. Leszerelésekor első osztályú gépkocsivezetői és a „Határőrség Kiváló Katonája” kitüntető címek tulajdonosa volt.

Terveiről, céljairól a pol-

gári életben, tömören így nyilatkozott:

— Megnősülök, lakást építek és továbbfolytatom munkámat régi munkahelyemen. A munkatársaim visszavárnak, ami különösen nagy örömmre szolgál. Kellemes élményekkel szerelek le, a határőrségről mindig csak az elismerés hangján tudok szólni. Itt váltam érett, felnőtt férfivá, itt ismertem meg úgy igazából az egymásért, a közös munkáért érzett felelősséget, egymás segítségét.

Bakos Péter

Fuvaroztatók ankétja

A 10-es Volánál tegnap, kedden a legnagyobb fuvaroztató partnerek találkoztak a szállítások zavartalanlásáért felelős vállalat vezetőivel. (Az ankéton részt vett **Takács Béla**, a Központi Szállítási Tanács titkára is.) **Dr. Bérczi Mihály** igazgatóhelyettes adott tájékoztatást a Volán Tröszt megszűnése után kialakult

A néptánc szegedi és város környéki népszerűségének mutatója: kétszer is megtelt a Kisszínház az **üllesi Fonó Táncgyűttes** reprezentatív, évad végi műsorára. Két előadást tartottak az elmúlt hét végén, válogatott műsorszámokból kötött, élénk, friss csokrot nyújtva át a hálás nézőseregnek.

Az előadások bevezetőjeként **Born Miklós** koreográfus, a Dél-alföldi Néptánctanács elnöke ismertette az együttes életének eddigi történetét, s méltatta mindazok munkáját, segítő támogatását, akiknek köszönhetjük, hogy szűkebb pátriánkban ilyen színvonalasan működő, **falusi néptánc** csoport is létezik. Az országban is igen ritka jelenség, ha nem éppen egyedülálló, hogy ilyen, viszonylag kicsi település lakóinak, intézményeinek, gazdálkodó szervezeteinek összefogásával széles körű népszerűségnek és szakmai elismertségnek örvendő amatőr művészegyüttes alakujon és fejlődjön. Az üllési csoport főntartója a helyi áfész és a művelődési ház, a legkülönfélébb formákban segíti a fiatalok munkáját az iskola — és úgyiszlán a falu minden lakója. **Nagy Albert** koreográfus, a Szeged Táncgyűttes művészeti vezetője látja el ennek a csoportnak az irányítását is, a zenei vezető **Virágvölgyi Márta**, az együttesvezető **Dinnyés Géza**. A szakmai rangot jelző minősítő rendszerben pillanatnyilag a legmagasabb fokozat előtt vannak egy lépéssel, Arany 2-es minősítéssel.

Kétrészes önálló műsoruk láttán a „hivatásos nézőnek” legelőször azt szükséges megállapítani: **tudatos, rendszeres, szervezett táncpedagógusi és művészeti munka a „mögöttese”** ennek a **produkciónak**. Másként nem képzelhető el, hogy a majd' kétórás, fizikailag is megerőltető, művészileg igényes, „nehéz” táncszámokból válogatott műsort ennyire **fegyelmezett, gyakorlottan, nagyjából egyenletesen** jó színvonalú előadásban találhassák. S az sem, hogy mindezen erények egyként jellemzőek legyenek a legkisebbekre, a középső korcsoportra és a felnőtt táncosokra. Az utánpótlás-nevelés jelentőségét alig szükséges ecsetelni, akár laikusoknak. Az üllésiek előadásából mégis feltűnő, hogy **Nagy Albert** művészeti vezetői tevékenységének különös erénye: a kicsik, a gyerekek táncszeretete és tudása. Nem mindennapos látványt jelentett a műsor nézőinek: a legkisebbek a nagyon szép és sokoldalú felkészültséget megkövetelő **széki táncok** sorából „vezettek elő” egy koreográfiai egységbe ötvözött csokrot. Túlzás lenne persze azt mondani, hogy ennek az archaikus mozgáskincsnek minden szépségét sikerült kibontaniuk; e régi stílusú táncoknak főleg a lassú tempót érzékletesen, szepesen eltáncolni, a jellegzetes érzelmi tartalmakat fölviláítani — a legjobb felnőtt táncosoknak is mindig próbátétel. A gyerekek mindenesetre képesek voltak a motívumok hűségese eltáncolására, összekapcsolására — és ez nagy szó.



Egy színpadi „forgató”

E **fegyelmezett pontosság** egyébként az egész együttes sajátja, előadásmódjuk legfőbb jellemzője. De akár a gyerekek produkciójából (mi életkoruk miatt tökéletesen érthető), a felnőttékből is **hiányoztak néha** (főként a láthatóan lámpalázás első részben) a **finomabb gesztusok, a mozgás felszabadult könnyedsége, a hangulati árnyaltság**. Az a bizonyos előadásmódbeli többlet, ami a koreográfiák hűségese, biztos táncudáson alapuló tolmácsolásán túl, a beleérző-képesség és érzelmi átélés jeleként átfűrösztja a levegőt — alighanem csak igazán ritka táncszínpadi eseményekkor.

Amilyenekhez azért hasonlítottak a műsor második részének legjobb percei: például a **Timár Sándor** mű, a vajdakamarási táncok előadása vagy **Nagy Albert** Maros menti táncokból szőtt kompozíciójának bemutatása. A kezdeti feszültség fokozatos, talán a tapsoknak is köszönhető ernyedésével

néhány táncos — például **Tóth Tamás, Nagy Róbert** — megmutatta, a fegyelmezetttségben is „terem” **egyéni előadói stílus**. Nem „csak” arról tettek bizonyosságot, hogy a férfítáncok rendkívül virtuóz mozdulatkincsét bírják, a sajátjuk; de a magabiztos tudás titkolhatatlan öröme, játékra, vígságra hajló egyéniségük, fiatal lendületük is átütött a koncentrált figyelmen, fegyelmén, s elérte a nézőket.

Végére, az összkép jellegzetességei között mindenképpen a **magas fokú koncentrációkészséggel párosult táncudás**, s a „színpadképesség” nélkülözhetetlen kellékeként a **fegyelm és a fizikai állóképesség** kerül az élre. A bemutatón „profi” színpadképeket élvezettünk (**Kálmán Ferencné** és a táncosok munkáját dicsérei a pompázatos kosztümár), gonddal, a hatás törvényeinek ismeretében szerkesztett, igényes műsort láthattunk.

Sulyok Erzsébet

Három hónapig Szentendrei Nyár

Pénteken kiállítással és hangversennyel megkezdődik az idei Szentendrei Nyár három hónapig tartó rendezvény-sorozat. Első eseményként a programok nagy részének helyet adó Pest megyei művelődési központban megnyílik **Reismann Mariann** fotóművész kiállítása. A Zartalan kapcsolat című tárlat felvételei a szülők és a gyerekek kapcsolatáról valának a fényképezőgép objektívjával. Ezt követően — az esti órákban — a színházteremben a fuldai **Winfridia** koncertkórus, a Pövärosi Pedagógus Szimfonikus Zenekar közreműködésével, **Haydn Évszakok** című oratóriumát adja elő. Vasárnap a gyerekeket várja egésznapos program **Visegrádon**: a királyi palotában és a **Salamon-toronynál** rendeznek számukra foglalkozásokat, illetve bábszínházat.

Az idén nyáron is — a korábbi évekhez hasonlóan — rendszeresen szerveznek majd zenés városnézést, hétvégi templomtéri sokadalmat

népművészeti kirakodó vásárral, nemzeti tánc- és énekegyüttesek fellépésével. Júliusban a Fő téren ismét felállítják a szabadtéri színpadot: a **Miskolci Nemzeti Színház** művészei **Goldoni** Két úr szolgálja című darabjával szórakoztatják a közönséget. A **Barcsay-gyűjtemény** udvara júliusban **Verdi- és Wagner-esteknek**, valamint jazzkoncerteknek ad helyet. Az idei Szentendrei Nyár programját gazdagítja a Pest megyei ifjúsági napok rendezvény-sorozata is.

A képzőművészetek kedvelői számára két kiállítás is nyílik: júniusban **Csöti Gábor** iparművész, júliusban pedig **Szlávik Lajos** festőművész mutatja be alkotásait; a fotók kedvelőinek pedig az STB nevet viselő esztrogomi fotóművészeti csoport képeiből nyílik kiállítás.

Elismerés kisiparosoknak

A KIOSZ szegedi alapszervezetének küldött-taggyűlésén az 50 évi kisipari munkásságért járó aranygyűrűt kapta **Szabó Ferenc** Kovács, **Orhalmi Sándorné** és **Gemesné Császi Mária** női szabó. Huszonöt évi kisipari munkásságért ezüstgyűrűt vett át **Babos Sándor** és **Farkas József** órák, **Pálfi József** és **Juhász József** fodrász, valamint **Kaposi Ferencné** kalapos. A Kiváló Kisiparos kitüntetés ezüst fokozatát **Kovács Györgyné** gombkészítő érdemelte ki.